

Hansen og selvfølgelig refundere Statskassen dens Udlæg, hvis Hansen ejede noget, hvad der var ganske usandsynligt. Det var en reel Afgørelse, som ikke vilde forhale Sagen, men vilde stille Statskassen fuldkommen sikkert. Jeg rejste til Svejt, som jeg skulde og maatte, og da jeg kom tilbage, erfarede jeg til min Forbløffelse, at Sagen ikke var afgjort paa den Maade. Den var i de sidste Dage af August afgjort ved en Skrivelse, underskrevet af Generaldirektør Nordlien, paa den Maade, at der først skulde gaas frem — d. v. s. foretages Udpantning hos denne Mand, om hvem man vidste paa Forhaand, at han ingenting ejede, og det er lykkedes til denne Dag at gøre det saaledes, at der ikke er kommet nogen Ende paa Sagen, og hvis ikke Trafikministeren griber ind, vil der yderligere kunne gaa Maaneder, inden denne svagt stillede Familie faar den den tilkommende Forsikring, endskønt det er en Fejl af et Statskontor, som oprindelig har bevirket, at den ikke har faaet den.

Der er et fransk Blad, som har lavet et Egennavn ud af det, som paa Fransk betyder baade et Kontor og en Kontorpult: *bureau*, nemlig Navnet Monsieur Lebureau, Hr. Kontorius. Det offentliggør et Par Gange om Ugen, hvad Hr. Kontorius i Frankrig har foretaget sig, og hvorledes Publikum stiller sig til det, og jeg tror ikke, at mange Udlændinge følger disse halvugentlige Efterretninger saa interesseret som jeg. Men jeg har ikke oplevet, at den franske Hr. Kontorius for at dække over en Fejl, han selv har begaaet, lader en saaledes stillet Familie sidde hen i 3 Ejerdingaar saaledes, som den danske Hr. Kontorius her har gjort det.

Naar jeg taler om Sager med Forhistorie og derefter skal gaa over til en anden Sag — af blidere Beskaffenhed —, jeg har at tale med den højtærede Trafikminister om, vil jeg lade Forhistorien ligge. Den angaar Christiansborg Slot. Da Rigsdagen var derovre i forrige Samling, var det alle dem, der overhovedet interesserer sig for Trafikforholdene her i København, indlysende, naar man saa paa Modellen, at Slotsarkitekten, saa dygtig han i øvrigt er, endnu ikke havde nogen Løsning paa det Problem at faa Trafikken ført paa en ordentlig Maade fra Gammelholm til Frederiksholms Kanal. Man kan sagtens komme ind i Rigsdagsgaarden eller Rigsdagsgaden, hvad den skal kaldes, for der bliver 5 store Buer, og Afstanden fra Rigsdagsbygningen til

Bygningen paa venstre Haand, naar man kommer fra denne Side, er bred nok, men det er vanskeligt at slippe ud igen. Dette ved den højtærede Trafikminister udmærket godt, og Problemets Løsning er begrænset af, at man ikke kan komme videre end til at udnytte praktisk set hele Tøjhusgadens Bredde. Den højtærede Minister og for Resten alle, som færdes i denne Egn, ved, hvor forfærdelige Trafikforholdene er der, men der kan ikke siges andet, end at det er kommet delvis uden Skyld. Man kan ikke bebrejde Autoriteterne Mangel paa Forudseenhed; ingen kunde tænke sig, at denne Bagvej skulde blive en Hovedfærdselsaare, som den er blevet, og det skal heller ikke nægtes, at Kristiansgade og Anlægget derude en Tid aflastede denne Gennemkørsel noget. Men nu er den nye Personbanegaard og Postgaard kommet til og trækker paa ny Trafikken den Vej. Jeg kan ganske pudsigt illustrere, hvad Forventningen om, at man maaske kan faa dette forbedret, betyder for Folk. Københavnske Kuske, Vognmandskuske og Chauffører er gennemgaaende ikke nogen meget omgængelig eller fredsommelig Race. Men da jeg forgangen Dag i Forening med en sagkyndig og en Maalestok gik i Tøjhusgade og standsede alle forbi kørende Vognmandskuske, Chauffører og Folk med Trækkevogn — de med Trækkevogn er den farligste Race af dem alle —, standsede alle med et venligt Smil og lod os maale Køretøjernes Bredde. Det gælder nemlig om, hvor mange Vogne der kan passere hverandre. Et noget lignende Problem som dette, som jeg ogsaa har set paa sammen med en sagkyndig, er løst ude ved Carlsbergvej ved Elefantporten, hvilken Vej er noget smallere end den Vej, vi her skal benytte. Opgaven er, praktisk set, at faa hele Tøjhusgadens Bredde udnyttet for Trafikken. Jeg vil gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at der synes at være en Løsning, som jeg har Grund til at antage, at heller ikke Slotsarkitekten har noget imod, nemlig den, at hele den Gennemkørselsbygning, som nu er ved Enden af og paa tværs af Tøjhusgade, bliver til en stor Bue. Saa kan der nemlig komme 3 Vogne igennem ved Siden af hverandre, og er de kommet ind i Tøjhusgade, kan de ved nogen Hjælpssomhed oven i Købet faa en fjerde til at svippe forbi. I saa Tilfælde kan der for Fodgængere i Fortsættelse af Fortovet lægges en Fodgænger gennemgang ved Siden af Buen. Der hører derefter til en forsvarlig Ordning udelukkende det, at Københavns Kom-